

ПОСИЛЕННЯ НАУКОВОЇ СКЛАДОВОЇ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ-МАГІСТРІВ

Важливим аспектом у підвищенні ефективності навчання майбутніх фахівців вищі навчальні заклади виокремлюють науково-дослідну роботу студентів. Науково-дослідна робота підвищує самооцінку студентів і підштовхує їх до удосконалення своєї підготовки.

На бакалаврському рівні підготовки студентів у якості форм самостійно-пошукової роботи найчастіше використовують: реферати (есе), критичний огляд публікацій, участь студентів у наукових гуртках, конференціях, олімпіадах.

Студенти-магістри КНЕУ за обраною програмою спеціальності навчаються один рік. Крім лекційних і сесійних занять, студенти в процесі навчання проходять практику на підприємствах (банківських установах і страхових компаніях); виконують на матеріалах баз практики передбачені програмою індивідуальні завдання, збирають необхідну інформацію для написання дипломної роботи. Але не всі дипломні роботи сьогодні містять інноваційний аспект і мають яскраво виражене практичне спрямування.

За таких умов постає необхідність у поглибленні змісту наявних форм самостійно-пошукової роботи та посилення в них наукової компоненти, що дозволить сформувати майбутнім фахівцям уміння та навички:

- спілкування та конструктивної роботи в колективі;
- здатність до неперервного самостійного навчання;
- збирання, аналізу та використання інформації;
- швидко реагувати на зміни, здатність до аналізу комплексу проблем.

Очевидно, що поглиблення наукової складової необхідно і при розробці завдань для самостійного опрацювання студентами. При виконанні таких завдань студент має самостійно знаходити відповідну інформацію, опрацьовувати її застосовуючи аналітичні здібності. У вирішенні проблемних, дискусійних питань студент має враховувати багатоваріантність їх розв'язання. Доцільно завдання для СРС розробляти не для кожної окремої дисципліни, а в цілому для програми, але щоб виконання комплексного завдання потребувало знань усіх вивчених курсів магістерського рівня.

Інноваційні технології необхідно запроваджувати і при викладанні лекційних курсів. Мають широко використовуватись такі види лекцій: лекції-дискусії, гостьові лекції, міні-лекції, зведений виклад. Метод зведеного викладу забезпечує високий рівень активізації студентів на лекційних заняттях. Це не монолог викладача, а пропозиція в процесі лекції ряду запитань за темою курсу, інколи і завдання практичного характеру, після виконання якого продовжується лекція. І так може повторюватись кілька разів протягом заняття.

Крім зведеного викладу на лекціях доцільно використовувати і «гостьову» лекцію, учасниками-лекторами якої можуть виступати керівники підприємств, провідних страхових компаній, президенти об'єднань страхових організацій України (ЛІСОУ, МТСБУ, Ядерний пул), або їх заступники. Зацікавленість з боку студентів зрозуміла (в кінці лекції студенти обов'язково мають багато запитань): наближеність до практичного досвіду, а також це пов'язано з категорією слухачів — майбутніми випускниками.

Для підтримання конкурентоспроможності вищих навчальних закладів певні курси можна запроваджувати і англійською мовою.

Дипломні проекти мають бути комплексними і виконуватись за завданнями підприємств (страхових компаній). Виникає необхідність і у збільшенні часу на навчання в магістратурі (до 1,5—2 років). Для підвищення якості навчання потрібно відслідковувати «зворотний зв'язок», тобто наприкінці навчання запроваджувати анкетування студентів-магістрів.

Науково-дослідна робота до якої залучені студенти є обов'язковою складовою у підвищенні якості підготовки майбутніх фахівців, а також сприяє наближенню навчального процесу до європейських стандартів отримання освіти.